

1570
UNIVERSITATEA »REGELE FERDINAND I.« DIN CLUJ
FACULTATEA DE MEDICINĂ

Nr. 1112.

**ISTORICUL SPECIALITĂȚII
OTO-RINO-LARINGOLOGICE
LA FACULTATEA DE MEDICINĂ
A UNIVERSITĂȚII DIN CLUJ**

DOCTORAT IN MEDICINĂ ȘI CHIRURGIE
PREZENTATĂ ȘI SUSTINUTĂ ÎN ZIUA DE 1937

DE

FERENCZ-MIHÁLY ÉVA

TIPOGRAFIA »VICTORIA« CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 11

UNIVERSITATEA »REGELE FERDINAND I.« DIN CLUJ
FACULTATEA DE MEDICINĂ

Nr. 1112

ISTORICUL SPECIALITĂȚII OTO-RINO-LARINGOLOGICE LA FACULTATEA DE MEDICINĂ A UNIVERSITĂȚII DIN CLUJ

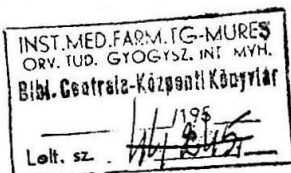

DOCTORAT IN MEDICINĂ ȘI CHIRURGIE
PREZENTATĂ ȘI SUSȚINUTĂ IN ZIUA DE 1937

DE

FERENCZ-MIHÁLY EVA

23 MAY 2005

TIPÓGRAFIA »VICTORIA« CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 11.

UNIVERSITATEA „REGELE FERDINAND I.” DIN CLUJ
FACULTATEA DE MEDICINĂ

DECAN: D-NUL PROF. DR. D. MICHAIL

PROFESORI:

Clinica stomatologică	D-1 Dr. ALEMAN I.
Bacteriologie	” ” BARONI V.
Istoria Medicinii	” ” BOLOGA V.
Patologia generală și experimentală	” ” BOTEZ M. A.
Clinica oto-rino-laringologică	” ” BUZOIANU GH.
Istologia și embriologia umana	” ” DRĂGOIU I.
Fiziologia umană (supl.)	” ” DRĂGOIU I.
Semiologia medicală	” ” GOIA I.
Clinica ginecologică și obstericală	” ” GRIGORIU C.
Clinica medicală	” ” HAȚIEGANU I.
Medicina legală	” ” KERNBACH M.
Clinica oftalmologică	” ” MICHAIL D.
Clinics neurologică	” ” MINEA I.
Igienă și igiena socială	” ” MOLDOVAN I.
Radiologia medicală	” ” NEGRU D.
Anatomia descriptivă și topografică	” ” PAPILIAN V.
Clinica chirurgicală } Medicina operatoare }	” ” POP A.
Clinica infantilă	” ” POPOVICIU GH.
Balneologie	” ” STURZA M.
Clinica dermato-venerică	” ” TĂTARU C.
Clinica urologică	” ” ȚEPOSU E.
Chimia biologică	” ” THOMAS P.
Clinica psihiatrică	” ” URECHIA C. I.
Anatomia patologică	” ” VASILIU TITU

JURIUL DE PROMOȚIUNE:

PREȘEDINTE: D-1. Prof. Dr. Gh. Buzoianu

MEMBRII:

” ” ” V. Bologa
 ” ” ” M. Kernbach
 ” ” ” C. Tătaru
 ” ” ” I. Aleman

Supleant D-1. Doc. Dr. P. Vancea

Introducere.

„Historia magistra vitae.“ Decând a început să mi-jească o viață intelectuală superioară între oameni s'au găsit indivizi mai cumiși, mai gânditori, cari au purtat să străbate cu ochiu scrutător al gândului trecutul mai îndepărtat și mai apropiat. Aceste spirite alese, fie că erau scribii anonimi ai papirusului egiptene și a tablelor cunei-forme babilono-asiriene, fie că se numeau Herodot, Xenophon sau Tit-Liviu și-au dat seamă, că nici un moment din trecut nu trebuie să se piardă în neant, ci trebuie să însemneze un bob de sămânță din care să crească și să înflorească experiența prezentului și a viitorului. Nu numai simpla curiozitate de a cunoaște, ceacă a fost și implicit de a prelungi astfel cu secolele, sau milenile trecutului viața atât de scurtă a individului, a îndemnat pe oameni să scrie istorie și să se gândească istoric, ci și convingerea, că faptele și gândurile celor ce au fost înaintea noastră ne pot servi drept învățătură și îndreptare. Deaceea istoriografia a fost concepută întotdeauna de cei mai mari reprezentanți ai ei în mod pragmatic. A înțelege din trecut rădăcinile, mobilele, cauzele devenirii în prezent, a învăța din greșeli pentru a le evita, a recunoaște momentele de progres, gândurile și faptele utile pentru a le imita, iată care este utilitatea istoriei.

Pronunțat pragmatică a fost din primele ei începuturi și istoria medicinei. Când Hippocrat scrie cel dintâi tratat, aceea celebră carte „despre vechea medicină“ și ca al doilea în șirul istoriografilor medicali, *Aulus Cornelius Celsus* își începe ale sale 8 cărți despre medicină cu un capitol asupra medicilor greci și romani înaintea sa, ei fac pentru

timpurile lor căile unui și mai mare progres în știința și în arta de a vindeca. Astfel a fost concepută istoria medicinei până în zilele noastre dela un *Leclerc*, *Barchhusen* până la un *Darmberg*, *Littres*, *Puccinotti* și *Sudhoff*. În acest pragmatism rezidă valoarea educativă și am putea adăoga și etică a istoriei medicinei pentru medici și mai ales pentru studenții în medicină.

Inspirată de dl. Prof. *Gh. Buzoianu*, am încercat să aduc o mică contribuție la istoricul medicinei în Cluj. Evident, că și teza mea este pragmatică; din evoluția otorino-laringologiei la facultatea clujană, se poate înțelege starea ei de astăzi. Ne dăm seamă că lucrarea de față este foarte modestă, ea servește totuși pentru orientare celor cari doresc să cunoască începuturile, evoluția și în oareșcare măsură viitorul specialității O. R. L. în Cluj.

I.

Istoricul învățământului Universitar din Cluj.

Intenția întemeierii unei Universități în Ardeal a fost foarte veche. Primul care a realizat-o a fost regele Ioan *Sigismund* fondând o »Școala superioară» la Alba-Iulia în anul 1560. Această școală însă s'a desființat după moartea regelui (1571.)

Lui Ștefan *Báthory* i-se datorește înființarea »Universității catolice» din Cluj, înăptuită în 1581 și condusă de ordinul Iesuiților până la 1603, când a fost dărămată, iar profesorii au fost gonțiți.

Gabriel *Bethlen* înființează o »Școală superioară reformată» după modelul aceloră din apus în anul 1622 la Alba-Iulia, aceasta a fost mutată în urmă la Aiud, de Mihai Apafi.

»Universitatea catolică« din Cluj a fost redeschisă sub domnia lui Leopold I. și a funcționat până la 1786, când Iosif II. a desființat-o.

După aceasta, Românii a vrut să întemeeze Universitatea lor la Blaj, Ungurii la Aiud, iar Sașii la Sibiu.

Consiliul de stat, în care au participat și Românii, a cerut redeschiderea »Universității catolice» din Cluj, când la 1848 Ardealul a fost alipit Ungariei. Toate aceste planuri au fost însă zădărnice prin izbucnirea răscoalei din acelaș an.

Una dintre școlile superioare a fost cea „medico-chirurgicală» din Cluj, înființată în anul 1775 de către împărăteasa Maria-Teresia. Aceasta a format sâmburele facultății de medicină a Universității actuale din Cluj, care și-a deschis porțile în anul 1872. Clinicile și institutetele

facultății au fost așezate în vechiul spital »Carolina» și în edificiile »Comisariatului Regal» cedate Universității pentru acest scop. Spitalul „Carolina“ actual inexistent, a fost clădit din donația împărătesei Augusta-Carolina în anul 1818 și a ocupat o parte din piața Carolina de azi. Acest spital dela înființare până la trecere în posesiunea Universității (1818—1872) s'a susținut din impozitul de sare (5202 coroane anual), ce se desfăcea la Cluj. Chiar la data trecerii în posesiunea clinicilor spitalul „Carolina“ fiind vechiu, era impropriu nu numai învățământului, ci chiar și spitalizării. Și mai puțin propice învățământului au fost celelalte două clădiri, aparținând „Comisariatului Regal“, clădite cu scopul de a servi drept mănăstire, deci având arhitectura caracteristică epocii: geamuri mici înguste, pereți groși, iar interiorul foarte rece. Ministerul Internelor a predat spitalul cu următoarele condițiuni: „Spitalul și sub formă de clinică trebuie să-și păstreze numele „Carolina“, bolnavii nu pot servi ca material de studii, decât numai cu consimțământul lor; taxele spitalicești vor fi hotărâte de Ministerul Internelor, care are și dreptul de a controla administrația și activitatea ei.“ Iar cât privește bugetul, acesta a fost cât se poate de modest; facultatea de medicină constând din 11 catedre: 1. anatomie, 2. anatomie patologică, 3. fiziologie și istologie, 4. patologie internă, 5. oftalmologie, 6. chirurgie, 7. obstetrică, 8. medicină și poliție veterinară, 9. medicină legală, 10. patologie generală și farmacologie, 11. chimie patologică și fiziologică, a avut alocat un buget de 16.000 florini (Dionisie Szabó). În felul acesta, facultatea de medicină din Cluj având de o parte restricțiuni, iar de altă parte un buget foarte restrâns, timp de aproape două decenii luptă cu mari greutăți, „mai mult vegetează decât trăiește“ după cum scrie profesorul Szabó. În acest timp specialitatea de O. R. L. relativ nouă, își câștigă loc foarte încet între alte specialități.

II.

Serviciul de consultații oto-rino-laringologic al clinicii medicale din Cluj.

Profesorul Sigismund Purjesz a făcut primul pas în interesul dezvoltării oto-rino-laringologiei din Cluj, înființând în anul 1892 o »ambulanță O.R.L.« în clinica lui. Evenimentul acesta îl putem aprecia cu atât mai mult, cu cât în Germania *Tröltzsch*, marele specialist de otologie, abia cu 13 ani mai înainte a cerut un local de clinică (1879). Serviciul de consultații a fost condus de specialistul *Bela Gá-mán*, primul oto-rino-laringolog din Cluj. În vremea aceea acesta a fost un lucru nou, fiindcă nici medicii înșiși, nici publicul nu au simțit nevoia specializării. Am avut onoarea să-l cunosc personal și l-am rugat să-mi dea relațiuni asupra celor 20 de ani în cari a condus ambulanța oto-rino-laringologică. Reproduc câteva rânduri din scrisoarea D-sale: »la început cât am lucrat în spitalul „Carolina” am luptat cu greutatea mari, în special din cauza lipsei de instrumentar. Situația s'a ameliorat după ce la 1897 clinica s'a mutat în edificiul nou, corpul clinicii medicale de azi. Acolo am putut să aprovizionez ambulanța destul de bine, așa că puteam face toate operațiile mici de nas-gât și urechi fiind nevoit să trimit la clinica chirurgicală numai cazurile grele, cari necesitau intervenții mari. Între timp am fost promovat docent. Din personalul clinicii medicale mi-am găsit și asistența. Unii dintre colegi au lucrat ani de-a rândul cu mine, Natural aceasta n'a fost o clinică, ci numai un apendice al clinicii medicale. De ce la clinica medicală și nu la cea chirurgicală? Fiindcă profesorul *Brandt* nu a simțit nevoia unei secții de O. R. L. la cli-

nica chirurgicală și pe vremea aceea aproape toți otorino-laringologii au fost interniști». Din acest scurt fragment de scrisoare, provenit dela un veteran al specialității otorino-laringologice, se proiectează o întreagă perioadă, un sfert de veac, din primele începuturi ale acestei specialități. Dealtfel afecțiunile de nas-gât-urechi, înaintea perioadei de specializare au aparținut internelor, primii specialiști s'au recrutat tot dintre interniști. Deaceea multă vreme în toate țările clinica de interne a servit drept adăpost și secțiilor otorino-laringologice. Trecerea la chirurgie nu s'a făcut, decât după ce s'a simțit nevoia aplicării mai frecvente a mijloacelor chirurgicale în terapeutică otorino-laringologică.

Pentru a caracteriza și mai bine această epocă, în evoluția specialității de otorino-laringologie, cred util să reproduc câteva din titlurile lucrărilor și comunicărilor făcute de domnul docent *Bela Gámán* și a colaboratorilor săi. A prezentat la ședințele secției de științe medicó-naturale a societății „Uniunea muzeului ardelean” (Erdélyi Múzeum Egyesület) cazuri interesante. Aceste ședințe au avut loc odată pe două săptămâni. Lucrările lui științifice au apărut în anuarul acestei societăți „Buletinul” (Értesítő), într'o revistă medicală, apărută săptămânal în capitală și în „Albumul Purjesz” editată în onoarea acestui profesor de colaboratorii și elevii săi. Dl. *Béla Gámán* a scris despre următoarele subiecte: „Despre vegetațiunile adenoide”, „Tratamentul diferiei cu intubație”. „Corpi străini în nas, ureche și esofag”. „Intubația”. „Faringomicoza”. „Despre bolile nasului”. „Examen medical special în institutul surdo-mușilor”. „Laringita hipertrofică cronică”. „Extracția unui corp străin din esofag stenozat”: „Adenotomul nou”. „Rinosclerom”. „Despre tuberculoza faringelui”. „Luxarea septului nasal tratată cu electroliză”. „Rinolită”. „Scleroza tonsilară”. „Polipi enormi ai nasului”.

Asistentul clinicei medicale, Dr. *Gabriel Máthé* a scris următoarele lucrări din domeniul otorino-laringologiei: „Micoza tonsilei linguale”. „Legătura între afacțiunile eri-

tematoase ale pielii și mucoasa laringo-faringeană". „Inhalția și inhalator". „Angina lui Vincent ulcerosă."

În anul 1912 docentul Bela *Gámán* părăsește Clujul. Ambulanța O. R. L. mai există până la izbucnirea războiului mondial, însă specialitatea de nas-gât-urechi începe să se desvolte și în cadrul clinicei chirurgicale, așa încât activitatea oto-rino-laringologică din clinica medicală intră în declin în fața concurenței clinicei chirurgicale.

III.

»Serviciul de consultații O. R. L.« din clinica chirurgicală.

Paralel cu serviciul de consultații dela clinica medicală s'a simțit nevoia de a înființa un serviciu similar la clinica chirurgicală. De fapt găsim, că în anul 1906 sub activitatea profesorului *Makara*, se creiază un serviciu de consultații, prevăzut și cu câteva paturi, în corpul clinicei chirurgicale. Acel serviciu a ocupat o parte din aripa clinicei urologice de azi. Secția a fost încredințată D.-lui Arpad *Gyergyay*, ajuns mai târziu și profesor agregat. Un an înainte de a prelua conducerea acestei secții, preparatorul clinicei chirurgicale Arpad *Gyergyay* se duce în străinătate pentru specializare în oto-rino-laringologie. În acest scop a vizitat serviciile O. R. L. din Viena. Întors a casă, preluând conducerea serviciului de consultații, nu se mulțumește să îngrijească numai de bolnavii încredințați lui și încă din anul 1907 organizează cursul de perfecționare pentru medici practicieni. În anul 1908 e trimis cu bursă în străinătate cu scopul de a se perfecționa în specialitate. În anul 1909 este numit asistent al clinicii chirurgicale, iar la 1912 la propunerea profesorilor *Buday* și *Makara* e promovat docent în specialitate oto-rino-laringologică.

IV.

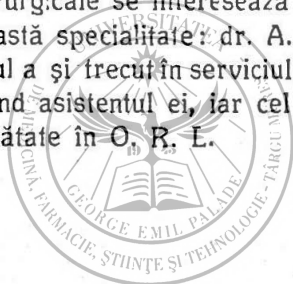
Clinica O. R. L. din Cluj.

Anul 1913 înseamnă o eră nou în evoluția specialității O. R. L. la Universitatea din Cluj; deoarece Facultea de medicină intervenind de repetate ori la Ministerul Instrucțiunii din Budapesta, se ia hotărîrea de a se construi o clinică de O. R. L. prevăzută cu 60 de paturi. Până la realizarea acestui proiect, clinica a fost instalată într'un edificiu particular, unde se mai află și astăzi. În »Acta Universitatis Kolozsvariensis« se găsesc dovezile asupra fondurilor acordate acestei secții și anume: 8000 de florini în anul 1913 și 10000 de florini în anii următori. La 1914 se construiește aceea parte a clinicii, unde se află azi sala de operație. Clinica a dispus de 6 paturi pentru cazurile mai urgente.

Cu toate puterea paralizantă a războiului mondial, specialitatea de O. R. L. continuă să se impună din ce în ce mai mult. În anul 1916, docentul Arpad Gyergyay, șef de lucrări până atunci, este promovat profesor agregat în specialitatea O. R. L. și chiar în cursul acestui an începe să țină prelegeri cu studenții facultății. În planul de studii s'au prevăzut 3 ore curs săptămânal în semestrul I., iar în semestrul II. 2 ore de oto-rino-laringologie. Frecventarea cursurilor, cât și examenul de specialitatea O. R. L. sunt numai facultative. În tot timpul activității sale pe teren oto-rino-laringologic dl. Gyergyay dezvoltă și activitate științifică: prezintă cazuri interesante la ședințele medicale, ce se țineau în acel timp săptămânal, aceste referate sunt consemnate în anuarul »Buletin« (Értésítő.) Frecventează congrese de specialitate O. R. L. Lucrările lui științifice s'au publicat atât în revistele medicale din țară, cât și în cele străine. Dintre ele sunt de remarcat mai ales studiile făcute asupra trompei lui Eustache.

Personalul științific al clinicei O. R. L. s'a recrutat din tinerii medici absolvenți ai facultății de medicină din Cluj. Aproape toți au devenit medici renumiți. Dintre ei amintim pe d-nii dr-i *C. Nappendruk*, fost medic primar al orașului Turda; dr. *Bela Krauss*, actual medic primar chirurg al orașului Presov; *G. Földes*, specialist de oto-rino-laringologie la Târgu-Mureș. *N. Popolița*, fost docent al facultății din Cluj; *G. Chidioșan*, azi specialist în O. R. L. la Oradea.

Trebuie notat, că, paralel cu clinica de nas-gât-urechi și clinica chirurgicală a desfășurat o activitate oto-rino-laringologică, mai ales cece privește operațiile pe laringe și cele estetice din acest domeniu, ele sunt făcute cu pre-dilecție de profesorul *Makara*. Dintre preparatorii serviciului clinicii chirurgicale se interesează mai cu seamă doi doctori de această specialitate: dr. *A. Demand* și dr. *L. Koleszár*. Primul a și trecut în serviciul clinicii oto-rino-laringologice devenind asistentul ei, iar cel din urmă se specializează în străinătate în O. R. L.

V.

Clinica de nas-gât-urechi după războiul mondial.

În conformitate cu hotărîrea Consiliului Dirigent din 12. Mai 1919, Dl. prof. Dr. I. *Meşianu* din Bucureşti este numit profesor titular al catedrei de O. R. L. din Cluj. Ține prelegeri din luna Octomvrie a acelu an cu studenții facultății. Programul de studii prevede 4 ore curs săptămânal în semestrul I. și 3 ore în semestrul II. Atât frecvențarea cursurilor cât și examenul din specialitatea O. R. L. au devenit obligatorii. Deci cu anul 1919—1920 oto-rino-laringologia primește un nou avânt, pentru întâia dată i-se recunoaște dreptul de catedră ; clinica adevărată este existentă numai dela această dată. Operațiile mari, necesitând un aparat spitalicesc complet trebuiesc făcute la clinica chirurgicală după cum reiese dintr'un articol publicat în revista »Clujul Medical«, fondată în anul 1920.

Personalul didactic numit la clinică O. R. L. e compus din d-nii Dr. N. *Popolița* și Dr. G. *Chidioșan*, preparatori bugetari.

În acest an clinica de nas-gât-urechi a publicat în »Clujul Medical« articolul : »Considerațiuni generale asupra oto-rino-laringologiei în războiu.«

Dl. prof. *Meşianu* fiind numit la catedra de O. R. L. din Bucureşti părăsește Clujul, fără de a fi putut realiza cea mai mare parte a planurilor sale în privința dezvoltării a acestei specialități la clinica O. R. L. din acest oraș.

Catedra oto-rino-laringologică din Cluj rămasă vacantă, Dr. G. *Bilașcu* profesorul titular de stomatologie este delegat supleant în anul școlar 1920—21. D.-sa a condus cu prețioasa colaborare a docentului N. *Popolița* această clinică timp de patru ani.

Perturbațiunea postbelică a avut răsunet și asupra vieții universitare, studenții luând parte la diferite mișcări, neglijează prelegerile. Din această cauză se organizează un curs de completare din luna Octomvrie anului 1920, care a ținut până la 15. Decemvrie a aceluiaș an. La sfârșitul anului citim din darea de seamă publicată de profesorul *Bilașcu* în »Anuarul Universității« din Cluj următoarele: „La examen am constatat cu satisfacție, că toți studenții au fost stăpâni pe lumină și pot examina urechea, nasul și faringele“. Deci cu toate că această catedră a fost vacantă, studenții au învățat bine noțiunile de O. R. L. necesare medicului practician.

Personalul didactic al clinicei îl formează: N. Popolița, asistent. Dr.-i I. Brașcu, Corcan, Ilcușiu, Breban, preparatori. În timpul cât a condus profesorul *Bilașcu* clinica oto-rino-laringologică, s'a construit etajul edificiului clinicei.

Lucrările științifice din acești ani au fost publicate în diferite reviste și au fost scrise de fostul docent N. Popolița. Titlurile acestora sunt în ordine cronologică: »Extracția unei canule din partea inferioară a tracheei prin tracheoscopie inferioară.“ (Clujul Medical) „Cancer laringian“. „Contribuțiuni la extracția corpiilor străini din căile respiratorii și digestive.“ „Cutrerând clinicile de O. R. L. din Germania.“ „L'inoculation experimentale du rhinosclerome“. (publicare cu dl. prof. Urechia) „Mucocel hemoragic al sinului maxilar cu evoluție orbitară.“ (publicat cu dl. prof. *Michail*) „Otite medii și mastoidite în maladiile infecțioase acute,“ „Stenoze c'atriciale împermeabile dilatate prin esofagoscop.“ „Nouvelles recherches sur le rhinosclerome.“ (publ. cu dl. prof. Urechia) „Sinusita maxilară, de origine dentară“. (Revista stomatologică) Capitolul de otologie din cartea „Mica chirurgie“ a d. lui prof. *Iacobovici*.

Până la 1921 studenții în medicină au fost promovați fără teze de doctorat; sub regimul mixt din anii 1921-1923 s'au promovat cu și fără teze; iar din 1923 numai cu teze. La clinica O. R. L. s'au dat în acești 4 ani 4 subiecte de teze de doctorat.

VI.

Dr. Profesor Dr. Ion Predescu-Rion.

În anul 1924 dl. Dr. *Predescu-Rion* a ajuns prin concurs profesor agregat al catedrei de O. R. L. din Cluj. Cinci ani mai târziu este numit profesor titular. Conduce clinica oto-rino laringologică timp de 9 ani, adică de la 1924 până la 1933, când pleacă din Cluj. În acest interval s'au ținut 289 de prelegeri, dintre care 194 au fost ținute de dl. prof. *Predescu*, iar restul de către personalul didactic al clinicii, din care au făcut parte d-nii D-ri: *Nandriș, Breban, Sabău, Varga, Radu, Russu, Szenássy, Wertheimer, Vaida, Lucian, Weinstein, D-na Pramer, Dl. Bărâny*, mai mulți externi, externatul fiind înființat în 1926.

În primul an s'a înființat ședința de specialitate O. R. L. pentru personalul științific al clinicii, însă aceasta probabil că n'a funcționat mai mult de un an, fiindcă după acesta nu se mai găsesc consemnate referatele ținute în cadrul ei în condicile clinice.

Dl. prof. *Predescu-Rion* a comunicat cazuri interesante la ședințele științelor medicale din Cluj și la acelea ale Societății Române de O. R. L. din capitală. Luând parte la congresele de specialitate O. R. L. din București, a comunicat și la acestea mai multe cazuri. Lucrările științifice s'au publicat în diferite reviste.

În acest timp și personalul clinicii a desfășurat activitatea științifică. Dl. Dr. *Nandriș* a comunicat următoarele cazuri: „Considerațiuni asupra unui caz de endoteliom dural.” „Recenziune generală asupra epidemiei de meningococemie”.

Dl. *Petrescu* a comunicat la Cercul sanitar militar al

C. 6 de armată: „Tratament rațional al faringitei acute simptomatice“.

DI. DRD. *Eliescu* a comunicat tot acolo: „Considerațiuni asupra legii pentru aptitudini fizice și simularea în armată“. „Despre Ozena“. Iar în cercul studenților în medicină a vorbit despre următoarele: „Caz de litiază salivară a glandei submaxilare“. „Faringo laringita streptococică pură“. „Cancer întrinsec laringean“. „Caz de halucinație auditivă“.

DI. DRD. *Pironcoff* a referat despre: „Olita medie și complicațiile ei.“

VII.

DI. Profesor titular Dr. G. Buzoianu la catedra de O. R. L. din Cluj.

În Octombrie anului 1934 Dl. prof. Dr. Gh. *Buzoianu* este numit profesor titular la catedra de O. R. L. din Cluj, vacantă de un an. Cu D-sa a început o eră cu totul modernă în dezvoltarea specialității de nas-gât-urechi la clinica din Cluj. Unul dintre principiile conducătoare ale D-sale este: „Nous devons travailler comme si nous ne devions jamais mourir“ după Bacon. Il și realizează pe acesta cu energie și entuziasm pentru muncă. În intervalul relativ scurt, de 31 luni, clinica O. R. L. este azi situată la locul ei științific și moral cucerit. La această dezvoltare accelerată a specialității O. R. L. au contribuit și colaboratorii bine selecționați, ca și ședințele de O. R. L. ale clinicii înființate pentru personalul didactic, unde se referează diferite metode și procedee din alte părți, pentru a le putea compara cu cele din clinica din Cluj. Deasemeni revista trimestrială: »Revista științelor Oto-Rino-Laringologice«, publicată de Dl. prof. G. *Buzoianu*, care a apărut cu începere de la 1 Ian. 1937. Toate prelegerile teoretice și practice, cu studenții au fost ținute de Dl. prof. *Buzoianu*. Afară de acestea Dl. prof. *Buzoianu* în fiecare an organizează un curs de specialitate pentru medici igieniști. Deasemeni în 1936 s'a ținut un curs de perfecționare pentru medicii practicieni din întreaga țară. Al doilea curs se ține în cursul lunii Iunie 1937. În 1935 a ținut prelegeri și cu medicii practicieni la cursul de reimprospătare organizat de Asoc. docenților. În 1936 Dl. profesor *Buzoianu* predă noțiunile elementare de O. R. L. infirmierelor voluntare crucea roșie Cluj. Din statistica numerică a operațiilor din 1932 la 1937 putem vedea progresul nur-

meric însemnat, rezultanta muncii încordate la clinica O.R.L.

In anul 1932 s'au practicat 471 operațiuni

" " 1933 " " 680 "

" " 1934 " " 1091 "

" " 1935 " " 1262 "

" " 1936 " " 1601 "

(Aceasta fără timpanotomii, cari trebuiesc considerate și ele adevărate operațiuni de specialitate, peste 200 în aproximativ.)

Numărul bolnavilor, cari s'au prezentat la consultațiile clinice în decursul acestor ani arată, că și numărul acestora a crescut :

In anul 1932 acest număr este de 3640

" " 1933 " " " 3680

" " 1934 " " " 4734

" " 1935 " " " 6066

" " 1936 " " " 7447

(După Dl. Dr. Bogdan

Rev. științ. ORL, Cluj 1 Aprilie 1937.)

Dintre operațiile practicate sunt unele cari s'au executat prima dată în țară.

Numărul lucrărilor științifice publicate de clinica O. R. L. este mare, între care sunt și 2 cărți de specialitate. S'au lucrat mai multe teze de doctorat la clinică.

Clinica se găsește de mult într'o stare de mizerie materială. In anul 1922, când dl. prof. *Jacobovici* a fost Decanul facultății de medicină, D-sa a insistat mult, ca să se dea un local potrivit clinicei O. R. L. S'a și început construirea unui edificiu în care va avea loc și clinica O. R. L. Dl. Ministru C. *Anghelescu* a vizitat de 2 ori clinica de nas-gât-urechi din Cluj și fiind impresionat de starea în care a găsit-o, a promis intervenția D-sale prețioasă pentru terminarea zidirei palatului clinicilor.

Dacă în condițiile susarătate nu s'a stins avântul muncii din clinica de O. R. L., cu atât mai mult putem avea încredere în viitorul ei, când va dispune și de local corespunzător.

Concluziuni :

1. Prima manifestare a specialității O. R. L. la Facultatea de medicină a Universității din Cluj a fost înființarea în anul 1892 a unui „Serviciu de consultații O. R. L.” în cadrul Clinicii medicale, condusă timp de 20 de ani de docentul *Béla Gámán*, primul specialist de O. R. L. din Cluj.

2. Din 1906 specialitatea de O. R. L. se orientează spre chirurgie, dovadă că în acest an se creiază și la clinica chirurgicală un serviciu de consultații O. R. L. al cărui conducere se încredințează Dr.-lui *Árpád Gyergyay*, fost asistent al Clinicii chirurgicale și viitor profesor agregat al clinicii O. R. L. din Cluj. (1916-1919).

3. În anul 1913 specialitatea O. R. L. este ridicată la rangul unei clinici și este instalată în edificiul în care se află și astăzi.

4. Urmarea cursurilor de către studenți între anii 1916-1919 este facultativă, la fel și examenul de O. R. L.

5. Cu numirea de profesor titular D.-rului *I. Meșianu* la 1919 după război, se recunoaște de sine stătătoare catedra de O. R. L. și atât cursurile cât și examenele au devenit obligatorii.

6. După plecarea profesorului *Meșianu* în 1920, catedra rămânând vacantă profesorul titular stomatolog Dr. Gh. *Bilașcu* este delegat supleant și cu ajutorul docentului *Popolița* conduce clinica timp de 4 ani. (1920-1924).

7. Prof. Dr. *I. Predessu-Rion* este numit profesor agregat al catedrei O. R. L. din Cluj la 1924. iar în 1929 numit profesor titular. Conduce clinica până la 1 Iulie 1933, când pleacă la București.

8. Profesorul Dr. Gh. *Buzoianu* este numit profesor titular al catedrei O. R. L. din Cluj la 1 Octomvrie 1934. Sub conducerea D-Sale clinica O. R. L. este în progres științific, operator și didactic.

9. Necesitatea unui nou local pentru clinică este împereasă. Cadrul arhitectonic, instrumentarul și numărul paturilor de internare este complet insuficient. Deasemeni față de numărul bolnavilor noi prezentați la clinică anual, față de procentul continuu ridicat al intervențiilor operatorii și a îngrijirilor făcute, personalul clinic și ajutător care este astăzi la dispoziția clinicii O. R. L. este foarte redus.

Văzut și bun de imprimat.

Decanul Facultății : *Prof. Dr. D. Michail ss.* Președintele tezei : *Prof. Dr. Gh. Buzoianu ss.*

BIBLIOGRAFIA.

- Acta Aniversitatis Kolozsvariensis. (1876—1916.)
»Buletinul« Uniunii Muzeului Ardelean (Erdélyi-Muzeum-Egyesület Természettudományi Értesítő.) (1876-1916.)
Békésy Géza: Les hopitaux et les maisons de santé de la Hongrie.
L'assistance publique et les hopitaux en Hongrie.
Les facultés de Médecine de Budapest et de Kolozsvár (Livre offert aux membres par le XVI. e. congres de médecine a Budapest.)
Anuarul Universității din Cluj. (1919—1929.)
I. Crăciun: Activitatea științifică a Universității din Cluj.
Clujul-Medical, 1920 No. 1, 2.
Prof. Dr. Gh. Buzoianu: Activitatea Clinicii O. R. L. din 1 oct. 1934 până la 28 Mai 1936.
Revista științelor O. R. L. Cluj No. Aprilie 1937.